

เอกสารชุดนี้

มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง ดังนี้

1. ดู และอ่านตัวอย่างที่ครูจัดทำให้
2. ทำความเข้าใจตัวอย่างเหล่านั้นดีๆ ทบทวนหลายๆ รอบ
ทั้งความหมาย และรูปแบบการเขียน
3. ทำแบบฝึกหัดที่ตามมาหลังตัวอย่าง

งานที่ 1 การวางแผนโครงเรื่อง

ตัวอย่าง

คำอธิบาย

1. มองภาพคิดเรื่อง
2. ตอนจบจะจบอย่างไร
3. บทนำ

บทนำ ตัวตลกคืออะไร? หนูดีมีคำถามนี้อยู่ในใจ เพราะไม่เคยได้เห็นตัวตลกเลย เนื่องจากหนูดีอยู่ต่างจังหวัด

เนื้อเรื่อง ช่วงปิดเทอมหนูดีได้มาอยู่บ้านคุณป้าที่กรุงเทพฯ ได้เห็นป้ายโฆษณาการแสดงของตัวตลกที่เมืองทองธานี จึงได้อั้วนวนขอรับรองคุณป้าให้ช่วยพาไปดู

สรุป หนูดีจึงได้ไปดูการแสดงตัวตลกและรู้สึกมีความสุขมากที่ฝันของหนูดีได้เป็นจริง

ใบงาน การวางแผนโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 1.1

คำอธิบาย

1. มองภาพคิดเรื่อง
2. ตอนจบจะจบอย่างไร
3. บทนำ

บทนำ

เนื้อเรื่อง

สรุป

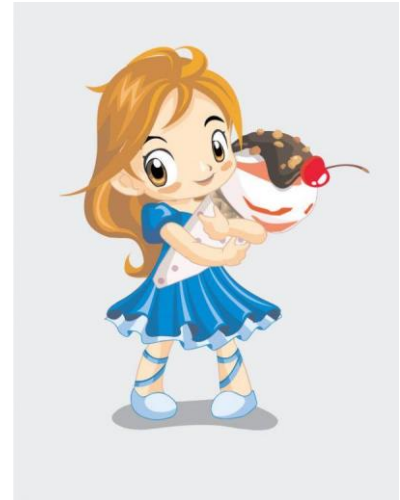
ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงาน การวางแผนโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 1.2

คำอธิบาย

1. มองภาพคิดเรื่อง
2. ตอนจบจะจบอย่างไร
3. บทนำ

บทนำ
เนื้อเรื่อง
สรุป

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงาน การวางแผนโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 1.3

คำอธิบาย

1. มองภาพคิดเรื่อง
2. ตอนจบจะจบอย่างไร
3. บทนำ

บทนำ

เนื้อเรื่อง

สรุป

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงาน การวางแผนโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 1.4

คำอธิบาย

1. มองภาพคิดเรื่อง
2. ตอนจบจะจบอย่างไร
3. บทนำ

บทนำ

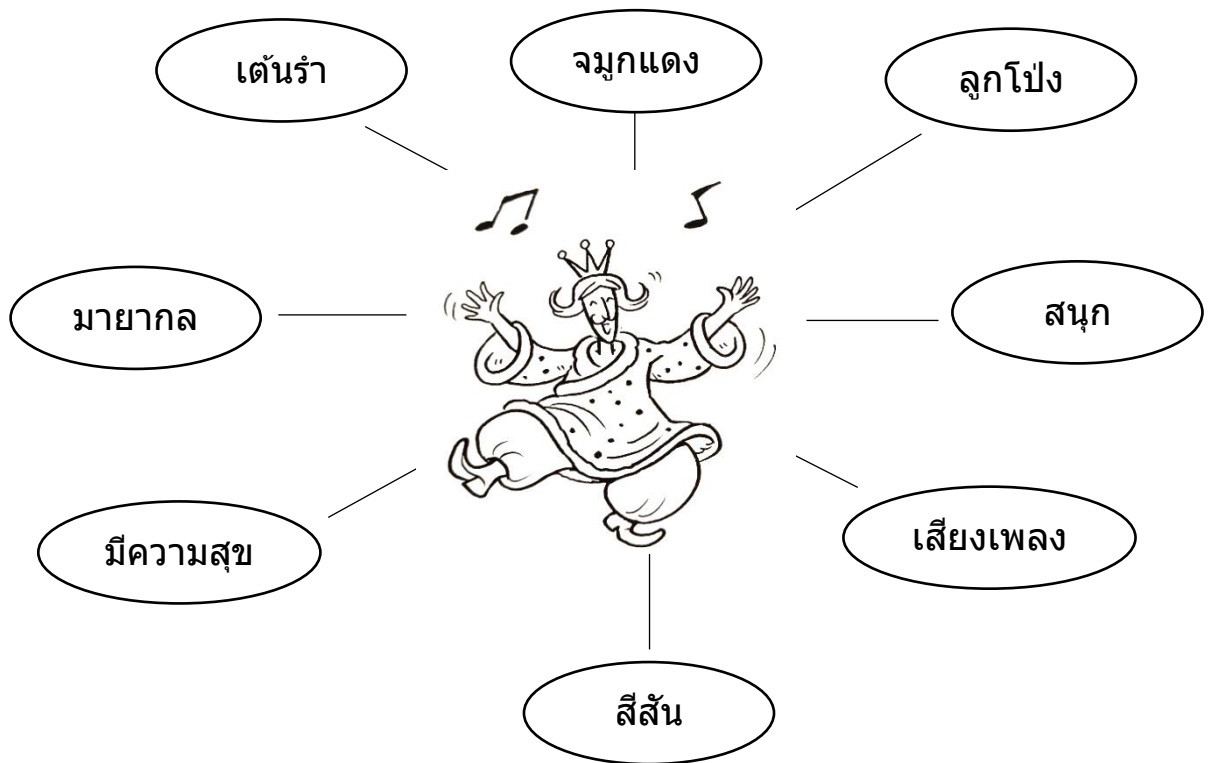
เนื้อเรื่อง

สรุป

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

งานที่ 2 ขยายเค้าโครงเรื่อง

ตัวอย่าง

ให้เด็กๆ นำคำที่คิดได้จากภาพมาเขียนขยายเรื่องจากงานที่ 1

บทนำ ตัวตลกคืออะไร หนูดีมีคำถามนี้อยู่ในใจ เพราะไม่เคยได้เห็นตัวตลกเลย เนื่องจากหนูดีอยู่ต่างจังหวัด

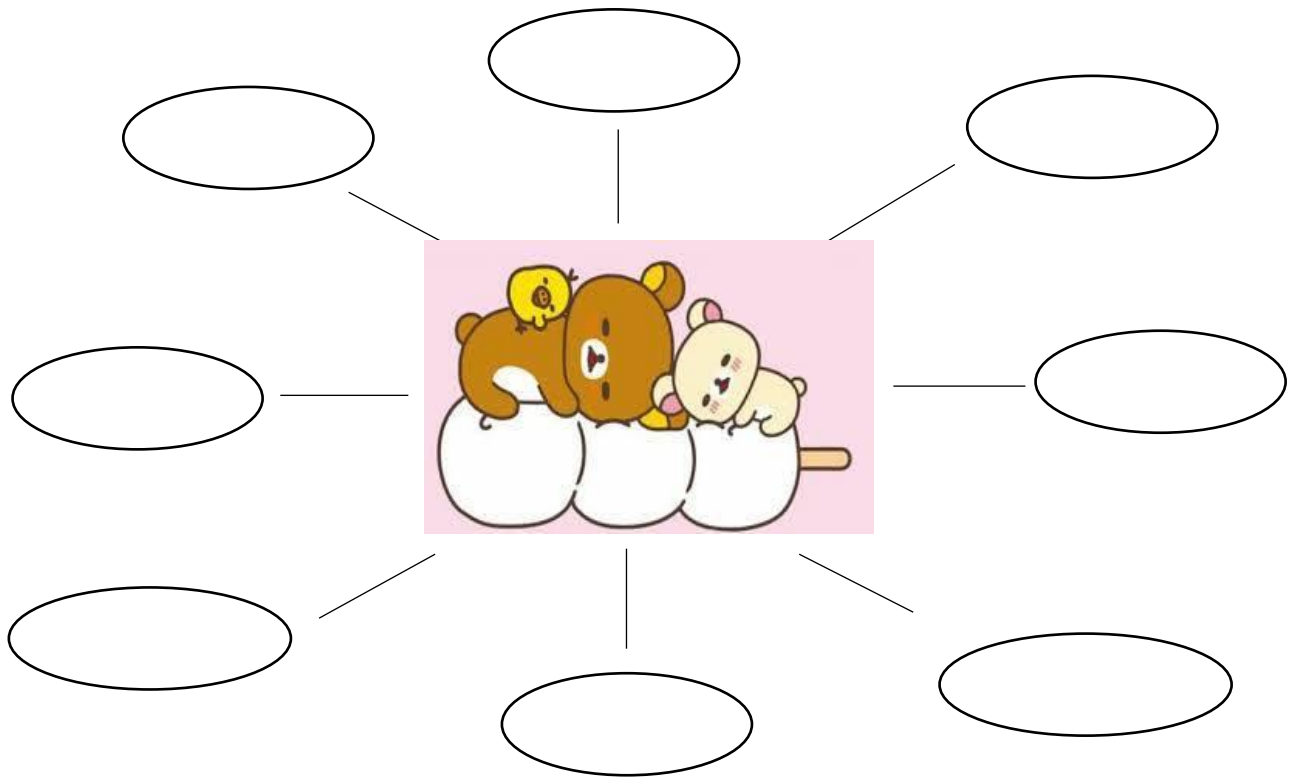
เนื้อเรื่อง ช่วงปิดเทอมหนูดีได้มาอยู่บ้านคุณป้าที่กรุงเทพฯ ได้เห็นป้ายโฆษณาการแสดงของตัวตลก ที่มี**จมูกแดงถือลูกโป่งหลากหลายสีสน** จัดแสดงที่เมืองทองธานี จึงได้อ้อนวอนขอร้องคุณป้าให้ช่วยพาไปดูการแสดง

เมื่อถึงวันชมการแสดง หนูดีตื่นเต้นและมีความสุข เมื่อการแสดงเริ่มขึ้น มีเสียงเพลงดังไปทั่วบริเวณ และตัวตลกปรากฏกายขึ้นมาพร้อมกับเต้นรำอย่างสนุกสนาน สลับกับการแสดงมายากล ก่อนจบการแสดง หนูดีได้รับลูกโป่ง บิดเป็นรูปกระต่ายเป็นของขวัญที่ระลึกกลับบ้าน หนูดีรู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่ง

สรุป หนูดีจึงได้ไปดูการแสดงตัวตลกและรู้สึกมีความสุขมาก ที่ฝันของหนูดีได้เป็นจริง **ประสบการณ์ของหนูดีในครั้งนี้ สร้างความประทับใจให้หนูดีเป็นอย่างมาก**

ใบงานที่ 2 ขยายเค้าโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 2.1

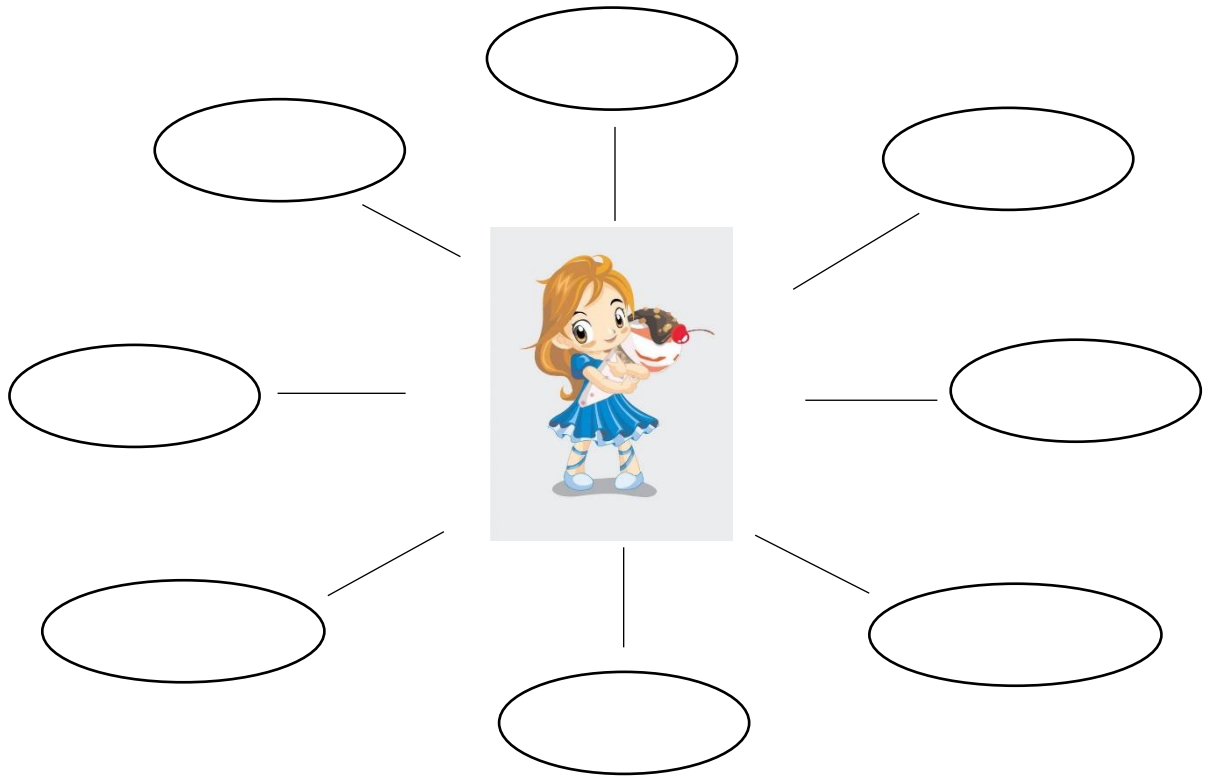
ให้เด็กๆ นำคำที่คิดได้จากภาพมาเขียนขยายเรื่องจากงานที่ 1.1

<u>บทนำ</u>
<u>เนื้อเรื่อง</u>
<u>สรุป</u>

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 ขยายเค้าโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 2.2

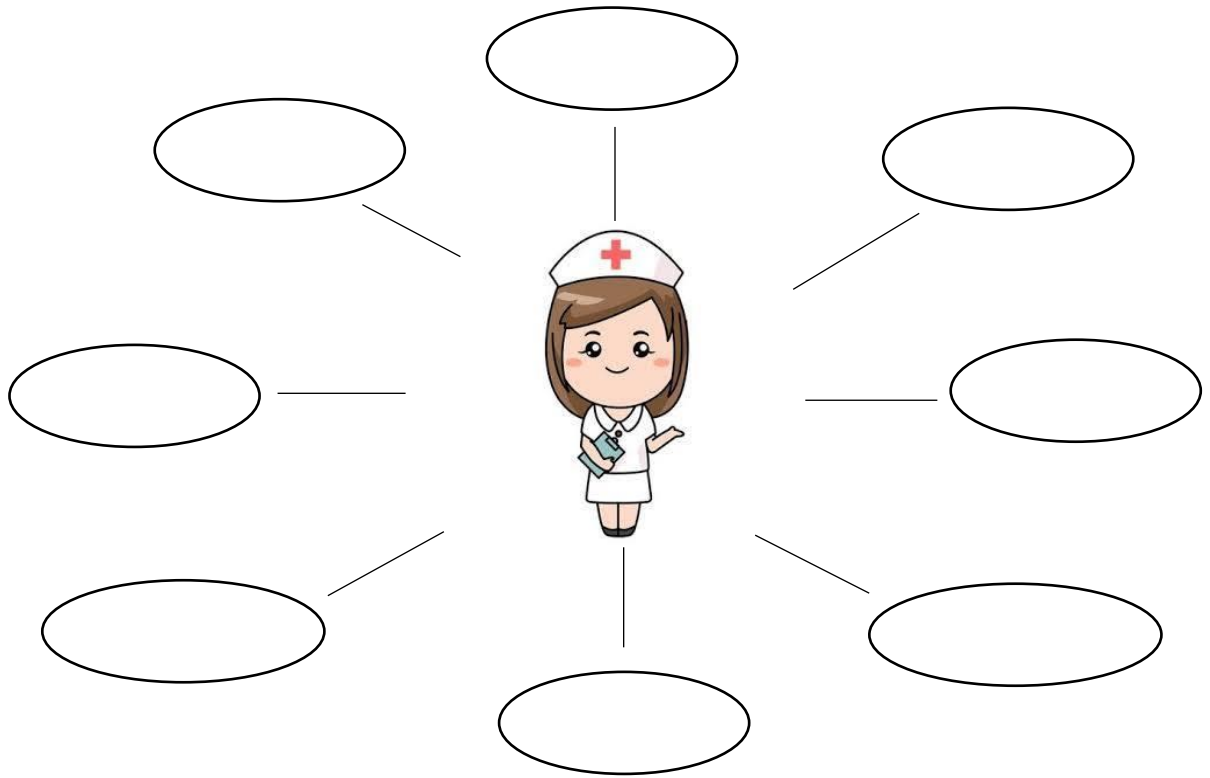
ให้เด็กๆ นำคำที่คิดได้จากภาพมาเขียนขยายเรื่องจากงานที่ 1.2

<u>บทนำ</u>
<u>เนื้อเรื่อง</u>
<u>สรุป</u>

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 ขยายเค้าโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 2.3

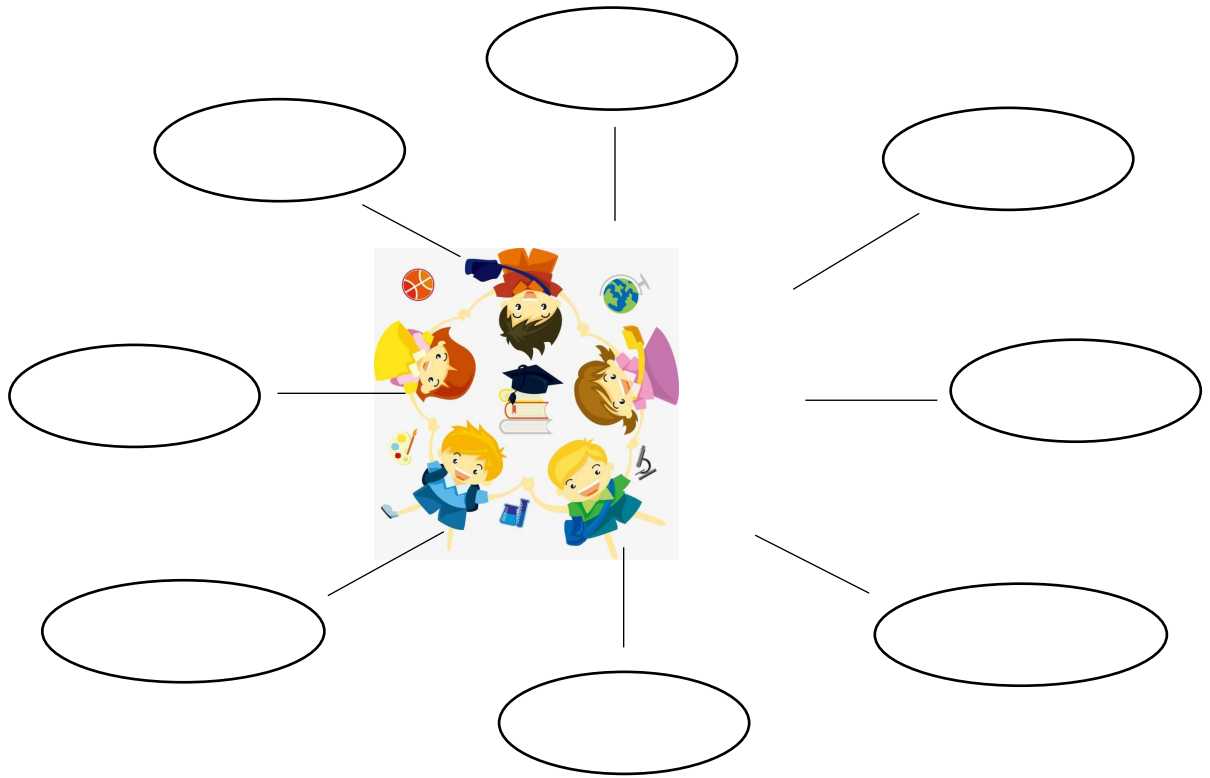
ให้เด็กๆ นำคำที่คิดได้จากภาพมาเขียนขยายเรื่องจากงานที่ 1.3

<u>บทนำ</u>
<u>เนื้อเรื่อง</u>
<u>สรุป</u>

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 ขยายเค้าโครงเรื่อง ระดับชั้น ป.5

งานที่ 2.4

ให้เด็กๆ นำคำที่คิดได้จากภาพมาเขียนขยายเรื่องจากงานที่ 1.4

<u>บทนำ</u>
<u>เนื้อเรื่อง</u>
<u>สรุป</u>

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

งานที่ 3.1

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม พร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

นิทานเรื่อง ความสุขของต้นกล้วย

เช้าวันที่อากาศแจ่มใส แมลงปอตัวหนึ่งกำลังดูดกินน้ำหวานจากปลีกล้วยอย่างหิวกระหาย “กินเยอะๆนะ เจ้าแมลงปอ จะได้มีแรงบินได้ไกลๆ” ต้นกล้วยร้องบอกด้วยน้ำเสียงสดใส แมลงปอได้ยินดังนั้น ก็หยุดดูดน้ำหวาน แล้วเอ่ยกับต้นกล้วยว่า “เธอใจดีจัง ดูท่าทางและน้ำเสียงเธอมีความสุขมากนะ”

“ใช่แล้วจะ..ฉันมีความสุขมาก เพราะฉันกำลังจะมีกล้วยผลใหญ่ๆให้ใครๆได้กิน”

“แต่ฉันรู้มาว่า ถ้าเธอออกผลเมื่อไหร่ ชีวิตของเธอก็ต้องจบสิ้นลง แล้วอย่างนี้เธอยังจะมีความสุขอีกหรือ”

ต้นกล้วยโบกใบตองอ่อนไปมาอย่างร่าเริง แล้วตอบว่า “มีซิ..ถึงฉันจะเป็นไม้ล้มลุก มีชีวิตอยู่ได้ไม่นาน แต่ฉันก็ตั้งใจที่เกิดมาบนโลกนี้แล้วมีประโยชน์ต่อผู้อื่น เธอรู้ไหม ใบตองใบใหญ่ๆนี่นะ นอกจากจะช่วยบังแดดบังฝุ่นลมแล้ว คนยังนำไปห่ออาหารและประดิษฐ์งานฝีมือ เช่น ทำบายศรี ทำกระทง ส่วนที่เป็นก้านใบ หรือก้านกล้วย เขาเอาไปทำของเล่นให้เด็กๆ ที่เรียกว่าม้าก้านกล้วยไงล่ะ ฉันเห็นเด็กแถวนี้ขี่ม้าก้านกล้วยวิ่งเล่นอย่างมีความสุข ฉันก็พลอยมีความสุขไปด้วย”

“แล้วส่วนอื่นๆล่ะ” แมลงปอเอ่ยถามด้วยความสนใจ

“ปลีกล้วย ที่เธอกำลังกินน้ำหวานนี่ไง คนก็เอาไปทำอาหาร พอเป็นผลกล้วยก็เอาไปกินกัน กินได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เป็นอาหารบำรุงร่างกายด้วยนะ ส่วนต้นกล้วยก็เอาหยวกไปทำอาหารเลี้ยงสัตว์ พวกหมูนี่ล่ะที่ชอบกิน แถมยังเอาไปทำงานศิลปะต่างๆได้ด้วยนะ แล้วกาบกล้วยก็ลอกเอาไปทำเป็นเชือกกล้วยใช้ผูกของ และถ้าเป็นงานลอยกระทง คนจะนำทั้งใบทั้งต้นของฉัน ไปทำกระทงลอยน้ำ”

“โอ้โฮ..ชีวิตของเธอช่างมีคุณค่าและเป็นประโยชน์มากมายต่อผู้อื่นจริงๆ รวมทั้งฉันด้วยที่ได้ดูดกินน้ำหวาน..ขอบใจนะ” แมลงปอพูดจบก็บินจากไป

ต้นกล้วยมองตามแมลงปอที่ขยับปีกขึ้นลงอย่างมีความสุข พร้อมกับรำพึงว่า

“ฉันลืมบอกเธอไปแมลงปอ ว่าถ้าฉันตาย ฉันก็จะมีหน่อกล้วยต้นใหม่เติบโตขึ้นมาแทนที่ และทุกชีวิตของพวกเราก็จะดำรงอยู่ด้วยการเกื้อกูลผู้อื่นเช่นนี้ตลอดไป”

คนที่เกิดมาแล้ว มีชีวิตอยู่ยาวนาน แต่ใช้ชีวิตให้หมดเปลืองไปกับความไร้สาระ ไม่เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนและผู้อื่น ย่อมเป็นชีวิตที่ไร้ค่า ถึงคราตายไปก็ไร้ความหมาย ตรงข้ามกับคนที่แม้มีชีวิตไม่ยืนยาว แต่ตลอดชีวิตได้สร้างสรรค์คุณงามความดีไว้ให้กับตนและคนอื่นฯ ย่อมได้รับการสรรเสริญจากหมู่มชน

(จากหนังสือธรรมลีลา ฉบับที่ 110 มกราคม 2553 โดยไม้หอม)

1. จากเรื่องที่อ่าน ตันกล้วยมีความสุขเพราะอะไร

ตอบ.....

2. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของตันกล้วยมา 5 อย่าง

ตอบ.....

3. นักเรียนรู้จักกล้วยอะไรบ้าง บอกมา 3 ชนิด

ตอบ.....

4. นักเรียนมีความสุขในเรื่องใดบ้าง ให้เขียนเล่าประสบการณ์

ตอบ.....

5. นักเรียนเคยบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมในเรื่องใดบ้าง

ตอบ.....

6. นักเรียนคิดว่าการช่วยเหลือเกื้อกูล มีประโยชน์ต่อสังคมอย่างไร

ตอบ.....

7. จากเรื่องนักเรียนคิดว่า ได้ข้อคิดหรือประโยชน์อย่างไร เขียนแสดงความ
คิดเห็นด้วยภาษาที่สร้างสรรค์

ตอบ.....

.....
.....
.....
.....
.....

ใบงาน อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ระดับชั้น ป.5

งานที่ 3.2

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม พร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

เรื่อง ดินสอกับยางลบ

นานมาแล้ว ดินสอเป็นเพื่อนกับยางลบ ทั้งคู่ไปไหนมาไหนด้วยกัน ทำอะไรด้วยกัน หน้าที่ของดินสอก็คือเขียน มันจึงเขียนทุกที่ทุกอย่างเสมอ ตลอดเวลาที่อยู่กับยางลบ หน้าที่ของยางลบก็คือลบ มันจึงลบทุกอย่างที่ดินสอเขียนทุกที่ทุกเวลา เวลาผ่านไปนานหลายสิบปีทุกอย่างก็ยังคงดำเนินเหมือนเดิมเรื่อยมา จนกระทั่งดินสอเอ่ยกับยางลบว่า

ดินสอ : เรากับนายคงอยู่ด้วยกันไม่ได้แล้ว

ยางลบ : ทำไมล่ะ

ดินสอ : ก็เราเขียน นายลบ แล้วมันก็ไม่เหลืออะไรเลย

ยางลบ : เราก็คแค่ทำตามหน้าที่ของเรา เราไม่ผิด

ทั้งคู่จึงแยกทางกัน ดินสอ พอแยกทางกับยางลบ มันก็ตั้งใจที่สามารถเขียนอะไรก็ได้ ตามใจของมัน แต่พอเวลาผ่านไปมันก็เริ่มเขียนผิด ข้อความสวยๆที่มันเคยเขียน ก็สกปรก มีแต่รอยขีดทึงเต็มไปหมด "มันคิดถึงยางลบจับใจ" ฝ่ายยางลบ พอแยกทางกับดินสอ มันก็ตั้งใจที่ตัวมันไม่ต้องเขียนอีกต่อไป

แต่พอเวลาผ่านไป มันกลับใช้ชีวิตอย่างไร้ค่า เพราะไม่มีอะไรให้ลบ

"มันคิดถึงดินสอจับใจ"

ทั้งคู่จึงกลับมาอยู่ด้วยกันใหม่ คราวนี้ดินสอเขียนน้อยลง เขียนแต่สิ่งที่ดีๆ ส่วนยางลบก็จะลบเฉพาะที่ที่ดินสอเขียนผิดเท่านั้น ถ้าเปรียบกับการเขียนเป็นการจดจำ ดินสอในตอนแรกก็จำทุกเรื่องทั้งดีและไม่ดี แต่พอเปลี่ยนไป มันก็หัดเลือกจำแต่สิ่งที่ดีๆเท่านั้น ส่วนการลบ ก็เปรียบเสมือนการลืม ยางลบในตอนแรกก็ลืมทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งที่ดีและไม่ดี แต่ทุกครั้งบที่ลืมเรื่องดี ตัวมันก็จะสกปรก แต่ตอนหลังนั้น มันเลือกลืมแต่เรื่องที่ไม่ดี หรือก็คือการให้อภัยนั่นเอง ถ้าจะเปรียบเทียบการเดินทางของทั้งคู่เหมือนมิตรภาพ ก็คือ

จงจดจำเรื่องราวดีๆ ที่เคยมีให้กัน และ ให้อภัยในสิ่งที่ผิดพลาดของกันและกัน

- จากหนังสือ อ่านไปให้รักเป็น - Love's Love

1. ให้นักเรียนบอกข้อดีของการมีเพื่อนมา 3 ข้อ

ตอบ.....

2. นักเรียนคิดว่าการเขียนมีประโยชน์อย่างไรบ้าง

ตอบ.....

3. จากเรื่องทีอ่านนักเรียนอยากเป็นดินสอหรือยางลบ เพราะเหตุใด

ตอบ.....

4. นักเรียนคิดว่าเพื่อนที่ดีทุกอย่าง ไม่มีข้อบกพร่องใดๆ เลย มีหรือไม่

ตอบ.....

5. จากเรื่องทีอ่านถ้านักเรียนเป็นดินสอ นักเรียนอยากมีเพื่อนเป็นยางลบ หรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ.....

6. การให้อภัยซึ่งกันและกัน มีประโยชน์อย่างไร

ตอบ.....

7. จากเรื่องนักเรียนคิดว่า ได้ข้อคิดหรือประโยชน์อย่างไร เขียนแสดงความ
คิดเห็นด้วยภาษาที่สร้างสรรค์

ตอบ.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ใบงาน อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ระดับชั้น ป.5

งานที่ 3.3

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม พร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

เรื่อง ขอทานชื่อชالاเปา

ร้านชالاเปาร้านหนึ่ง...กิจการดีมาก มีลูกค้าเข้าร้านตลอดทั้งวัน วันหนึ่ง มีขอทานสวมเสื้อผ้าเก่าๆ ขาดๆ เนื้อตัวสกปรก มาที่ประตูร้าน ทำให้ลูกค้าหลายคนพากันอุดจุกเดินหนี ลูกจ้างของร้านก็เข้ามาต่อว่า และเอ่ยปากไล่ไปให้พ้นร้าน แต่ขอทานก็รีบอธิบาย " คุณครับ ผมไม่ได้มาขอทานหรอก แต่จะมาซื้อชالاเปา " พร้อมกับเอาเหรียญเศษสตางค์ ออกมานับด้วยสองมือ... ลูกจ้างรู้สึกรำคาญ จึงออกแรงปัด เหรียญทั้งหมด...ตกพื้น ขอทานตกใจ รีบก้มลงเก็บเหรียญบาทบนพื้น แต่หาอย่างไร ก็ขาดไป 1 บาท อยู่ดี " เหรียญ 1 บาท นี่...คุณทำตกใช่ไหมครับ " ขอทานเงยหน้ามอง ก็เห็นเจ้าแก้ว ของร้าน...เขาไม่กล้าแม้แต่จะรับเงินจากเจ้าแก้ว และกำลังจะวิ่งหนีด้วยความกลัวลึกลับ แต่ก็ถูกเจ้าแก้วเรียกให้หยุด พร้อมพูดว่า... " ยินดี ต้อนรับครับ คุณลูกค้า !!! ไม่ทราบว่าคุณต้องการ ชالاเปาไส้อะไร " ขอทานตะลึงเงินผ่านไปสักพักจึงตอบกลับไปได้ว่า "ผมอยากได้ชالاเปาไส้หมู 1 ลูก " ครับ...กรุณารอสักครู่ " แล้วหันไปคืบชالاเปาไส้หมู ออกจากชั้นมา และยื่นให้ขอทานอย่างนอบน้อม และหันไปถามลูกจ้างว่า... " นี่คือนิสิตต้อนรับลูกค้าของเธอเงินหรือ " " แต่เขาเป็นแค่ ขอทานคนหนึ่ง " ลูกจ้างอธิบาย " ต่อให้เขาเป็นขอทาน ก็เป็นลูกค้าของเรา เธอโดนไล่ออกแล้วละ " เจ้าแก้วกล่าว จากนั้น...เรื่องที่ทำให้คนในร้าน ตกใจยิ่งกว่า ก็คือ...เจ้าแก้วให้ขอทานคนนี้ มาเป็นลูกจ้างในร้าน และเมื่อขอทานคนนี้ ซ้ำระว่างกายจนสะอาด เผยให้เห็นหน้าตาที่หล่อเหลาผิวดำดก อีกทั้งยังขยันขันแข็ง กลายเป็นผู้ช่วยของร้านได้อย่างดี... ภายหลัง...มีคนถามเจ้าแก้ว ด้วยความอยากรู้อยากเห็นว่า...เจ้าแก้วดูออกได้อย่างไรว่า แท้จริงแล้วขอทานคนนี้ เป็นทองชั้นดี เจ้าแก้วตอบกลับมาว่า... " ที่จริงแล้วง่ายมาก เขาไม่ได้มาขอชالاเปากิน แต่เขารวบรวมเงินอย่างอยากลำบาก มีเงินแล้วค่อยมาซื้อชالاเปาของเรา แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนที่เคารพตัวเอง

การไม่เคารพผู้อื่น หมายถึงการไม่เคารพตัวเอง และมีเพียงคนที่เคารพตัวเองเท่านั้น จึงจะเคารพงานที่ตัวเองทำ

1. นักเรียนคิดว่าชาลาเปาร้านนี้ ขายดีเพราะอะไร

ตอบ.....

2. ขอทานเข้ามาทำอะไร ในร้านชาลาเปา

ตอบ.....

3. ลูกจ้างของร้านชาลาเปาเอ่ยปากไล่ขอทาน เพราะอะไร

ตอบ.....

4. ลูกจ้างของร้านชาลาเปาทำอะไร ขอทานจึงรู้สึกตกใจ

ตอบ.....

5. จากเรื่องทีอ่าน ถ้าแก่ เป็นคนอย่างไร

ตอบ.....

6. จากเรื่องทีอ่าน นักเรียนคิดว่าคุณสมบัติที่ดีของขอทานคนนี่คืออะไร

ตอบ.....

7. จากเรื่องนักเรียนคิดว่า ได้ข้อคิดหรือประโยชน์อย่างไร เขียนแสดงความ
คิดเห็น ด้วยภาษาที่สร้างสรรค์

ตอบ.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ใบงาน อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ระดับชั้น ป.5

งานที่ 3.4

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม พร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

เรื่อง ความโกรธกับรอยตะปูบนรั้ว

มีเด็กน้อยคนหนึ่งมีสีหน้าแสดงอารมณ์ไม่ค่อยจะดีนัก พ่อของเขาจึงให้ตะปูกับเขา 1 ถุง และบอกกับเขาว่า "ทุกครั้งที่เขารู้สึกโมโหหรือโกรธใครสักคน ให้ตอกตะปู 1 ตัว เข้าไปกับรั้วที่หลังบ้าน"

วันแรกผ่านไปเด็กน้อยคนนั้นตอกตะปูเข้าไปที่รั้วหลังบ้านถึง 37 ตัว และค่อยๆ ลดจำนวนลงเรื่อยๆ ในแต่ละวันที่ผ่านไปก็ลดจำนวนลง น้อยลง น้อยลง เพราะเขารู้สึกว่า การรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองให้สงบ ง่ายกว่าการตอกตะปูตั้งเยอะ และแล้วหลังจากที่เขาสามารถควบคุมตนเองได้ดีขึ้น ใจเย็นมากขึ้น เขาก็เข้าไปพบกับพ่อและบอกกับพ่อของเขาว่าเขาสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้แล้ว ไม่มุทะลุเหมือนแต่ก่อนที่เคยเป็นมา พ่อยิ้ม และบอกกับลูกชายของเขา "ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงเจ้าต้องพิสูจน์ให้พ่อรู้ว่า โดยทุกๆ ครั้งที่เขาสามารถควบคุมอารมณ์จนเจียวของตนเองได้ ให้ถอนตะปูออกจากรั้วหลังบ้าน 1 ตัว ทุกครั้ง"

วันแล้ววันเล่า เด็กน้อยนั้นค่อยๆ ถอนตะปูออก ทีละตัว จาก 1 เป็น 2 จาก 2 เป็น 3 จนในที่สุดตะปูทั้งหมดก็ถูกถอนออกจนหมด เด็กน้อยดีใจมากรีบวิ่งไปบอกกับพ่อเขาว่า "ฉันทำได้ ในที่สุดฉันก็ทำจนสำเร็จ" พ่อไม่ได้พูดอะไร แต่จูงมือลูกของเขาออกไปที่รั้วหลังบ้าน และบอกกับลูกว่า "ทำได้ดีมาก ลูกพ่อ และเจ้าลองมองกลับไปรั้วเหล่านั้นสิ เจ้าเห็นหรือไม่ว่า รั้วนั้นมันไม่เหมือนเดิม ไม่เหมือนกับที่มันเคยเป็น จำไว้นะลูก เมื่อใดก็ตามที่เจ้าทำอะไรลงไปโดยใช้อารมณ์ สิ่งนั้นมันจะเกิดเป็นรอยแผล เหมือนกับการเอาไม้ตีที่แหลมคมไปแทงใครสักคน ต่อให้ใช้คำพูดว่า "ขอโทษ" สักกี่หน ก็ไม่อาจลบเลือนความเจ็บปวด ไม่อาจลบรอยแผลที่เกิดขึ้นกับเขาคนนั้นได้"

ฉันใดก็ฉันนั้น "กับเพื่อน" เพื่อนเปรียบเสมือนอัญมณีอันมีค่าที่หายาก เป็นคนที่ทำให้เรามีเป็นคนที่ดีคอยให้กำลังใจ และยินดีเมื่อเราพบกับความสำเร็จ เป็นคนที่คอยปลอบใจเราเมื่อยามเศร้า ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเราและจริงใจกับเราเสมอ แสดงให้เห็นว่าเราห่วงใยเขามากแค่ไหนและระวังสิ่งที่เราทำไป ไม่ว่าจะป็นคำพูดหรือการกระทำ และจงจดจำไว้เสมอว่า "คำขอโทษ" ไม่ว่าจะยกโทษให้เราหรือไม่ก็ตาม แต่สิ่งที่มันเกิดขึ้น คือ รอยร้าวที่เขาคงไม่อาจลืมมันได้ตลอดไป"

หวังว่านิทานนี้จะช่วยให้พวกเราอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน คบกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกันขึ้นเรื่อยๆ ตลอดไป

1. นักเรียนเคยโกรธใครบ้าง และโกรธเรื่องอะไร

ตอบ.....

2. เมื่อเกิดอารมณ์โกรธ นักเรียนมีอาการอย่างไร

ตอบ.....

3. เมื่อนักเรียนโกรธใครสักคน นักเรียนมีความสุขหรือไม่

ตอบ.....

4. นักเรียนคิดว่าความโกรธ ทำให้เกิดโทษอย่างไร

ตอบ.....

5. เมื่อเกิดความโกรธ นักเรียนควบคุมอารมณ์ตัวเองอย่างไร

ตอบ.....

6. นักเรียนคิดว่าถ้าคนส่วนใหญ่ ทำอะไรโดยใช้อารมณ์ สังคมจะเป็นอย่างไร

ตอบ.....

7. จากเรื่องนักเรียนคิดว่า ได้ข้อคิดหรือประโยชน์อย่างไร เขียนแสดงความคิดเห็นด้วยภาษาที่สร้างสรรค์

ตอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงาน อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ระดับชั้น ป.5

งานที่ 3.5

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม พร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

เรื่อง มืดโจนหนวดกับร้านตัดผม

กาลครั้งหนึ่ง มีมืดโจนหนวดสวยอันหนึ่งทำงานอยู่ในร้านตัดผม วันหนึ่งไม่มีลูกค้าเลย มันจึงออกจากด้ามไปฝั่งแดด เมื่อมันเห็นพระอาทิตย์ส่องแสงสะท้อนใบมีดราวกับกระจก มันมีความรู้สึกภูมิใจในประกายของมันมาก

ดังนั้น เมื่อมันหวนคิดถึงอดีตที่เป็นเพียงมืดโจนหนวด จึงรำพันว่า "วันหนึ่ง ข้าจะกลับไปในร้านที่ข้าเพิ่งจะออกมาหยก ๆ ไหมนะ" ไม่น่า ๆ! ข้าไม่อยากจะกลับไปโจนหนวดที่ฟอกสบู่ของผู้คนหยาบคายน่าเกลียดเหล่านั้น ! ข้าไม่อยากจะทำงานเป็นเครื่องจักรกลเช่นนั้นอีกต่อไป รูปร่างที่งดงามของข้าถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำงานเหล่านี้หรือ ไม่ใช่แน่! ด้วยเหตุนี้ "ข้าจะไปซ่อนตัวอยู่ในสถานที่ลับ เพื่อลี้มรชาติชีวิตพักผ่อนแสนสงบ" พุดจบ มืดโจนหนวดก็แอบซ่อนตัวอย่างดีเพื่อหลบสายตาคนอื่น ๆ หลายเดือนผ่านไป วันหนึ่ง มันอยากออกไปสูดอากาศจึงออกจากที่ซ่อน แต่กว่าจะออกได้ก็ลำบากลำบากเต็มที

เมื่อมันมองดูตัวเอง มันก็งุนงงเป็นที่สุด ช่างน่าแปลกใจอะไรอย่างนี้ มันผิวดูผิดตาเสียจนเหมือนกันเลื่อยชิ้นสนิม และใบมีดของมันก็ไม่สะท้อนความงดงามของพระอาทิตย์อีกต่อไป มันสำนึกผิดอย่างขมขื่น แต่ไร้ประโยชน์ที่จะเสียใจกับความงามที่หายไป มันร้องไห้กับความเสียหายที่แก้ไขไม่ได้แล้วนี้ พร้อมกับพูดว่า "อนิจจา! คมมีดที่เสียไปน่าจะได้ใช้งานที่ร้านตัดผมมากกว่า! ความบางเฉียบของคมมีดข้ากลายเป็นอะไรไป ใบมีดที่เจิดจ้าของข้าอยู่ที่ไหน ตอนนี้ข้าถูกสนิมกินจนกร่อน ดุน่าเกลียดน่าชัง ความทุกข์ของข้าไม่มีทางแก้ไขได้" คนซี่เกลียวก็เหมือนกับมืดโจนนี้ ไม่ทำงานเอาแต่เพื่อฝัน จึงสูญเสีรูปร่างและความคมไป

สนิมนั้นก็เปรียบเสมือนความเขลาและความเกียจคร้านนั่นเอง

1. ทำไมมีดโกนหนวดจึงไปซ่อนตัวในสถานที่ลับ

ตอบ.....

2. มีดโกนหนวดสำนึกผิดเพราะเหตุใด

ตอบ.....

3. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเองเรื่องใดบ้าง

ตอบ.....

4. นักเรียนคิดว่าสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในตัวเอง สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง

ตอบ.....

5. นักเรียนเคยทำผิดพลาดในเรื่องใดบ้าง

ตอบ.....

6. นักเรียนคิดว่า โทษของความเกียจคร้าน มีอะไรบ้าง

ตอบ.....

7. จากเรื่องนักเรียนคิดว่า ได้ข้อคิดหรือประโยชน์อย่างไร เขียนแสดงความคิดเห็นด้วยภาษาที่สร้างสรรค์

ตอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงาน ถอดความ-แปลความ ระดับชั้น ป.5

งานที่ 4.1

ให้นักเรียนอ่านบทกลอน แล้วแปลบทกลอนให้เป็นภาษาง่ายๆ

เวลาใดที่มีใจเบื่อระอา
จงรีบหางานชอบประกอบกิจ
งานจะฆ่าเวลาของความคิด
ช่วยปลดปลิดความเศร้าเหงาของใจ

แปลได้ว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงาน ถอดความ-แปลความ ระดับชั้น ป.5

งานที่ 4.2

ให้นักเรียนอ่านบทกลอน แล้วแปลบทกลอนให้เป็นภาษาง่ายๆ

เมื่อเรายืมเราไม่เสียอะไรเลย
ได้แต่ผลงอกเงยมากหนักหนา
ผู้ได้รับอีมเอมเปรมอุรา
ผู้ยืมให้ก็ใช้ว่าจะจนวนลง

แปลได้ว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงาน ถอดความ-แปลความ ระดับชั้น ป.5

งานที่ 4.3

ให้นักเรียนอ่านบทกลอน แล้วแปลบทกลอนให้เป็นภาษาง่ายๆ

ปกหนังสือสวยดีมีราคา
แต่คุณค่าอย่างไรใครไม่รู้
จึงไม่ควรวิจารณ์ก่อนอ่านดู
เหมือนทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา

แปลได้ว่า.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงาน ถอดความ-แปลความ ระดับชั้น ป.5

งานที่ 4.4

ให้นักเรียนอ่านบทกลอน แล้วแปลบทกลอนให้เป็นภาษาง่ายๆ

ให้ผู้อื่นซาบซึ้งถึงความดี
ที่ท่านมีดีกว่าท่านอวดอ้าง
เขาจะจดจำได้ไม่เลือนราง
เพราะเขาทราบทุกอย่างด้วยตนเอง

แปลได้ว่า.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....